

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **N. M. T.**, zast. Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou, se sídlem Most, J. Průchy 1915, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, P-O-Box 78, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1.7.2009, č.j. CPR-9484-1/ČJ-2009-9CPR-V234

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 1.7.2009, č.j.CPR-9484-1/ČJ-2009-9CPR-V234 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.808,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Markéty Zázvorkové Malé, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Chomutov, ze dne 10.6.2009, č.j. CPUL-2010-22/ČJ-2009-044061-KOVA, jímž bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území na 1 rok, přičemž bylo uvedeno, že tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí, a stanovena doba k vycestování z území České republiky na 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Žalobce se uvedeným rozhodnutím cítí dotčen ve svých právech. Má za to, že nebyly splněny podmínky pro jeho vyhoštění a že se nedopustil nelegální práce a ani nebyla naplněna podmínka pro vyhoštění a to provozování dani podléhající výdělečné činnosti bez oprávnění.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí a navrhl žalobu zamítnout.

Dne 3.3.2009 bylo Policii České republiky, Inspektorátu cizinecké policie v Chomutově doručeno sdělení Úřadu práce v Mostě ze dne 25.2.2009 o výsledku kontroly provedené dne 11.9.2008. Sdělení se týká kontroly zaměřené na výkon nelegální práce podle zákona o zaměstnanosti provedené společně pracovníky Úřadu práce v Mostě a policisty Inspektorátu cizinecké policie v Chomutově v Korozlukách, výrobních halách společnosti Maurice Ward & Co., s.r.o., kde provozovala svoji činnost společnost Euromontec CZ s.r.o., se sídlem v Rakovníku, Vysoká 145. V uvedeném sdělení úřad práce konstatoval, že na místě bylo zkontrolováno 32 osob vietnamské národnosti jmenovaných jednotlivě v předmětném sdělení, mezi nimi i žalobce. Z předložených dokladů (faktur) bylo dále zjištěno, že v Korozlukách pracovaly další, v seznamu opět jmenované osoby. Celkem 97 osob (mj. také žalobce) porušilo zákon o zaměstnanosti, protože v měsíci srpnu 2008 pracovaly v Korozlukách bez uzavření pracovněprávního vztahu nebo jiné smlouvy a bez povolení k zaměstnání, čímž jim byl umožněn výkon nelegální práce ve smyslu § 5 písm. e) bod 2 zákona č. 435/2004 Sb. Ve sdělení je dále uvedeno, že kontrolní orgán vycházel ze smlouvy o dočasném přidělení zaměstnanců č. 2008/1 ze dne 4. 8. 2008 předložené jednatelkou společnosti (zřejmě myšleno společností Euromontec CZ s.r.o.) a z vyjádření společnosti Maurice Ward & Co., s.r.o., která potvrdila, že oslovila společnost Euromontec CZ s.r.o., jako agenturu práce a že se nejednalo o zprostředkování práce pro obchodní partnery. V příloze faktury, kterou vystavila kontrolovaná společnost, jsou osoby rovněž uvedeny jako zaměstnanci a nikoli jako obchodní partneři. K tučně vyznačeným osobám (mezi nimiž figuruje i žalobce) byly předloženy faktury za provedenou práci v měsíci srpnu 2008, ale tyto osoby neměly živnostenské oprávnění.

Inspektorátu cizinecké policie v Chomutově byla dále doručena: Smlouva o dílo č. 2008/1 uzavřená mezi žalobcem a společností Euromontec CZ s.r.o., dne 4.8.2008, v níž se žalobce jako zhotovitel zavázal provést pro objednatele pomocné práce (bez bližší konkretizace) v rámci své živnosti, faktura vystavená dne 20.9.2008 žalobcem, kterou byla společností EUROMONTEC CZ s.r.o., fakturována za pomocné práce v rozsahu 154 hodin provedené žalobcem částka 13.090,-Kč a výpis z OR a výpis z veřejné části Živnostenského rejstříku.

Rozhodnutím Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, inspektorátu cizinecké policie Chomutov ze dne 10.6.2009, č.j.: CPUL-2010-22/ČJ-2009-044061-KOVA bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb. uloženo správní vyhoštění. Doba, po kterou žalobci nelze umožnit vstup na území České republiky, byla stanovena na jeden rok s tím, že tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí. Rovněž byla stanovena doba k vycestování z území České republiky a to na 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že bylo jednoznačně prokázáno, že žalobce v měsíci srpnu 2008 vykonával výdělečnou činnost, ačkoli neměl uzavřen platný pracovněprávní vztah nebo jinou smlouvu a neměl platné oprávnění podle zvláštního právního předpisu (zákon č. 455/1991 Sb.), které by ho opravňovalo k provozování dani podléhající výdělečné činnosti. Správní orgán I. stupně rovněž posoudil, že důsledek tohoto rozhodnutí je přiměřený z hlediska zásahu

do soukromého a rodinného života žalobce, když v rámci správního řízení zjistil, že žalobce nemá na území České republiky žádné příbuzné ani jinak blízké osoby.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání ze dne 12.6.2009, o kterém rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že zamítl žalobcovu odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že na podkladě zjištěných skutečností a po zhodnocení všech uvedených okolností případu dospěl k závěru, že nalézací správní orgán jednoznačně prokázal skutečnost, že žalobce v objektu společnosti Maurice Ward & Co., s.r.o. v Korozlukách, kde provozovala svoji činnost společnost Euromontec CZ s.r.o., provozoval v měsíci srpnu 2008 dani podléhající výdělečnou činnost, aniž by k tomu měl oprávnění podle zvláštního právního předpisu. V době kontroly dne 11.9.2008 neměl živnostenské oprávnění, neboť v obchodním rejstříku je zapsán až od 2.12.2008. Zároveň bylo zjištěno, že pracovní činnost žalobce vykonával, ačkoli neměl se zaměstnavatelem uzavřenou pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti a aniž by mu bylo uděleno příslušným úřadem práce povolení k zaměstnání. Výše uvedené závěry správního I. stupně vychází ze sdělení žalobce do protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 10.6.2009, sdělení Úřadu práce v Mostě o výsledku kontroly ze dne 11.9.2008, faktury č. 1 vystavené žalobcem jako dodavatelem společnosti Euromontec CZ s.r.o. na částku 13.090,- Kč s datem uskutečnění zdanitelného plnění 31.8.2008 a s datem splatnosti 30.9.2008, smlouvy o dílo č. 2008/1 ze dne 11.8.2008 (správně má být 4.8.2008), výpisu z obchodního rejstříku. Podle žalovaného z uvedených podkladů pro rozhodnutí je zřejmé, že výkon práce žalobce, zjištěný v rámci kontroly dne 11.9.2008 byl konán bez živnostenského oprávnění a příslušného platného povolení k zaměstnání v rozporu se zákonem č. 435/2004 Sb. a že žalobce neměl ve smyslu ust. § 89 zákona č. 435/2004 Sb. pro provádění uvedené pracovní činnosti na kontrolovaném pracovišti uděleno příslušným úřadem práce povolení k zaměstnání.

Po zhodnocení všech okolností daného případu dospěl žalovaný k závěru, že v posuzovaném případě byly naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb.

Ve správním spise se pak rovněž nacházejí: výpisy z evidence cizineckého informačního systému, protokol o vyjádření účastníka správního řízení sepsaný dne 10.6.2009 a závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince ze dne 7.5.2009.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Při posouzení soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb. v rozhodném znění policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území, až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

V dané věci Městský soud v Praze odkazuje na závěry, které ohledně výkladu ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb. zaujal Nejvyšší správní soud v rozsudcích ze dne 27.1.2011, č.j. 7 As 98/2010 – 67 a ze dne 7.7.2011 č.j. 8 As 41/2011 – 83 vydaných ve skutkově obdobných věcech. Nejvyšší správní soud vyslovil, že z rozhodnutí o správním vyhoštění cizince podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb. musí být jednoznačně seznatelné, zda byl cizinec a) zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo b) provozoval dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu, nebo c) bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal, nebo d) takové zaměstnání cizinci zprostředkoval, případně že svým jednáním naplnil několik z těchto skutkových podstat zároveň. Aby mohl správní orgán uložit cizinci správní vyhoštění, je třeba, aby řádně zjistil skutkový stav věci, tedy aby bylo zřejmé, že se cizinec dopustil jednání, kterým naplnil některou (jednu či více) ze skutkových podstat vymezených v § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců. Dále je třeba, aby zjištění správního orgánu a právní kvalifikace jednání účastníka řízení byla srozumitelně a jednoznačně vtělena do správního rozhodnutí, a to tak, aby z něj bylo možno učinit jednoznačný závěr, kterou ze skutkových podstat uvedených v předmětném ustanovení zákona o pobytu cizinců jednání cizince naplnilo. Povinností správního orgánu tedy bylo vyhodnotit charakter vykonávaných prací a na základě toho vyslovit, zda žalobce pracoval bez povolení k zaměstnání, nebo na území provozoval dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu, případně zda jeho jednání naplnilo obě skutkové podstaty. Právní kvalifikaci jednání správní orgán nemůže nahradit prostým popisem skutku. Popis skutku je předpokladem k tomu, aby konkrétní jednání cizince bylo podřazeno pod některou ze skutkových podstat stanovených v § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb. a aby tak bylo prověřeno, zda a případně jaké z nich cizinec svým jednáním naplnil.

Výše uvedené povinnosti správní orgány v projednávané věci nedostály. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze dovodit, zda protiprávnost žalobcova jednání měla spočívat v tom, že se dopustil výkonu nelegální práce podle ust. § 5 písm. e) bodu 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, nebo v tom, že provozoval výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí tak nevyplývá, v jakém postavení správní orgán žalobce posuzoval. Takové zásadní pochybení při odůvodňování výroku rozhodnutí je nepřipustným zásahem do žalobcova práva účinně se bránit proti právnímu posouzení jeho postavení ze strany správního orgánu. Uvedené platí tím spíše, jedná-li se o tak zásadní zásah do práv a povinností cizince, jaký představuje výrok rozhodnutí o uložení správního vyhoštění z území České republiky.

Odůvodnění napadeného rozhodnutí tedy trpí vnitřní rozporností, jestliže v něm žalovaný na jednom místě uvádí, že žalobce vykonával pracovní činnost, aniž by mu bylo uděleno příslušným úřadem práce povolení k zaměstnání, zatímco na jiném místě vytýká žalobci, že v srpnu 2008 provozoval dani podléhající výdělečnou činnost, aniž by k tomu měl oprávnění podle zvláštního právního předpisu. Vzhledem k této rozpornosti z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně a určitě nevyplývá, jaké konkrétní jednání bylo pro správní orgán důvodem pro vydání rozhodnutí, jinými slovy jakého protiprávního jednání se žalobce vlastně dopustil.

Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9.12.2010 č.j. 1 As 70/2010 – 99 vydaném ve skutkově i právně téměř zcela totožné věci jiného vietnamského státního

příslušníka, lavírování správního orgánu mezi dvěmi skutkovými podstatami má svůj původ již ve výše zmíněném sdělení úřadu práce ze dne 25.2.2009 o výsledku kontroly provedené dne 11.9.2008. Úřad práce totiž na jednu stranu popisuje vztah mezi společností Euromontec CZ s.r.o., a společností Maurice Ward & Co., s.r.o., jako vztah mezi agenturou práce a uživatelem (ve smyslu terminologie vymezené v § 2 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce), na druhou stranu hovoří o tom, že některé z kontrolovaných osob neměly platné živnostenské oprávnění. Přitom podle uvedeného ustanovení zákoníku práce funguje vztah agentura práce - uživatel na bázi toho, že agentura práce „dočasně přiděluje svého zaměstnance k výkonu práce k jinému zaměstnavateli na základě ujednání v pracovní smlouvě nebo dohodě o pracovní činnosti, kterým se agentura práce zaváže zajistit svému zaměstnanci dočasný výkon práce podle pracovní smlouvy nebo dohody o pracovní činnosti u jiného zaměstnavatele“. V případě, že určitá osoba vykonává svou činnost na základě smlouvy o dílo dle obchodního zákoníku, se však zjevně jedná o jinou formu činnosti, než je agenturní zaměstnávání dle zákoníku práce.

Shodně s Nejvyšším správním soudem Městský soud v Praze pak také konstatuje, že v dané věci je nesprávně vymezen výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který obsahuje pouze odkaz na ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., z čehož je vyvozen výrok o správním vyhoštění, avšak nijak není reflektováno na skutečnost, že citovaná norma obsahuje další 4 jednání cizince, která jsou zákonným důvodem pro uložení správního vyhoštění, přičemž ze samotného výroku nelze seznat, které jednání je žalobci kladeno k tíži. V předmětném výroku pak zcela chybí popis jednání, kdy, kde a jakým jednáním se měl žalobce dopustit porušení zákona. Výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně je tedy v tomto smyslu nepřezkoumatelný a k nápravě nedošlo ani v odvolacím řízení, když ani v rozhodnutí odvolacího orgánu není tato vada nijak odstraněna. Ani v rozhodnutí odvolacího orgánu není výrok nijak specifikován, nijak konkretizován, neobsahuje žádné konkrétní skutečnosti. V tomto smyslu ani výrok rozhodnutí odvolacího orgánu nemůže obstát.

Lze tedy shrnout, že správní orgány v souzené věci přesně a určitě nevymezily skutkovou podstatu, a tím pádem nedostatečně kvalifikovaly jednání účastníka řízení. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7.7.2011 č.j. 8 As 41/2011 – 83, Městskému soudu v Praze nepřisluší, aby chybějící jednoznačnou právní kvalifikaci jednání žalobce nahrazoval vlastní úvahou, neboť není další instancí v rámci správního řízení, ale soudem vykonávajícím přezkum rozhodnutí správního orgánu.

S přihlédnutím ke shora uvedenému nezbylo soudu, než žalobou napadené rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady zastoupení žalobce advokátkou ve výši 5.808,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a částka 1.008,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka povinna z odměny za zastupování a z náhrad

odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 7.808,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. května 2013

JUDr. Slavomír Novák ,v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová